

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 153

ΑΘΗΝΑΙ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1950

ΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ

Με ιδιαίτερον ανακούφισιν ὑπεδέχθησαν καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ πονοῦντες τὴν πατρίδα, τὴν δημοσίευσιν τοῦ μισθολογίου.

Ἡ χαρὰ μας δὲν ἐπήγαζεν μόνον ἐκ τῆς ἀντιλήψεως ὅτι ἐλύετο τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῶν ὑπαλλήλων· προήρχετο κυρίως ἐκ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐφαρμογῆς μέτρου ἴσης καὶ δικαίας κατ' ἀρχὴν μεταχειρίσεως.

Μετὰ τὰ τεράστια δεινὰ, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐκληροδότησαν ὁ πόλεμος, μία εἶναι ἡ εὐχὴ μας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλπίς μας, νὰ ἐπανεῦρη ὁ τόπος μας τὴν χαρὰν καὶ νὰ ἐπαναρχίσῃ μία ζωὴ ὠραία, μία ζωὴ κινουμένη μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθοῦς ἀναδημιουργίας.

Ἐπιστεύομεν ὅλοι, ὅτι ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀποτροπαίαν ἐμφάνισιν τῶν ἀδυσωπῆτων ἐχθρῶν τοῦ ἀνθρώπου, τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας, μία θὰ ἦτο ἡ τοὺς πάντας κινουσα σκέψις: Νὰ δημιουργήσωμεν τὸν τόπον μας καὶ νὰ ἐξουδετερώσωμεν τοὺς ἐπιβουλεωμένους τὴν ζωὴν μας.

Καὶ ὅμως: Δὲν παρέρχεται ἡμέρα, πού τὸ φῶς τῆς νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ καὶ νέα ἐγκλήματα κατὰ τοῦ τόπου. Στενὸς ἀτομισμὸς καὶ ταπεινότης συμφερόντων πλεονάζουν κατὰ τρόπον κινουντὰ ἐπικινδύνως τὴν ἀμφιβολίαν ἐπὶ τὸ μέλλον.

Τοιαύτη τις **δυσαρμονία ἐπεκράτει εἰς τοὺς κόλπους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων** ἐκ τῆς τάσεως νὰ χωρισθοῦν οἱ ὑπάλληλοι εἰς Πατρικίους καὶ Πληβίους, εἰς βᾶρος τοῦ αἰσθηματος τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Οἱ ὑπάλληλοι ἠγωνίσθησαν κατὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. Προτὶον τῶν ἀγῶνων αὐτῶν ὑπῆρξε τὸ μισθολόγιον, διὰ τοῦ ὁποῖου καθιεροῦτο δικαιοσύνη καὶ ἀπεμακρύνοντο αἱ αἰτίαι διαταραχῆς τῆς ἀπαραίτητου ὑπαλληλικῆς ἀρμονίας.

Ἴδου λοιπὸν διατὶ **ἰδιαίτερον ἐδοκιμάσαμεν χαρὰν ὅσοι ἀγαποῦν τὸν τόπον**, ἅμα τῇ ἐξαγγελίᾳ τοῦ μισθολογίου.

Ἐπιστεύσαμεν ὅτι κατεπολεμεῖτο πλέον ὀριστικῶς τὸ πνεῦμα τοῦ κακοῦ πρώτον μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων, διὰ νὰ γενικευθῇ μετὰ τοῦτο ὁ ἀγὼν αὐτός, καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ ἤρχιζεν ὀρθὴ ἀντιμετώπισις τῆς ζωῆς.

Καὶ ὅμως φοβούμεθα, ὅτι ἐπλανήθημεν.

Νὰ ἀναδημιουργηθῇ ὁ τόπος, νὰ ἀναστηλωθοῦν τὰ εἴρεπια. Ἄλλὰ πῶς; Ὅταν τὰ μέρη ἐνδιαφέρονται δι' ἑαυτὰ καὶ ἐπιβουλεύονται τὸ σύνολον;

Δὲν παρήλθον ἡ ἡμέραι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ μισθολογίου καὶ ἰδοὺ ἐμφανεῖς αἱ διαθέσεις τῆς ἀνατροπῆς του.

Ὁ ἀτομισμὸς τῶν ομάδων καὶ τῶν ἀτόμων ἀποτελεῖ καθυστέρησιν τὸ ὅποῖον εὐνοεῖ ὁ κομμουνισμὸς, ὁ ὁποῖος στηρίζει τὴν δράσιν του εἰς τὴν ἐκ τῆς συγρούσεως τῶν συμφερόντων ἀναταραχὴν.

Εἰς τὸ ἀστικὸν κράτος τὰ άτομα καὶ αἱ ομάδες αἱ ἀκολουθοῦσαι τὸν δρόμον αὐτὸν γίνονται, ἀθελήτως ἔστω, ὄργανα, τοῦ κομμουνισμοῦ. Τὸ κράτος τὸ ἀστικὸν τότε μόνον θὰ δυναθῇ νὰ νικήσῃ τὸν ἀντίπαλόν του, ὅταν κατορθώσῃ νὰ ἐναρμονίσῃ τὰ συγκρουόμενα εἰς τὸν κοινωνικὸν στίβον συμφέροντα τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ομάδων. Πλὴν ὅταν ἀντὶ τούτου χαρίζεται ὑπὲρ τῶν μὲν καὶ εἰς βλάβην τῶν δὲ γίνεται καὶ αὐτὸ ἀθελήτως ὄργανον τοῦ κομμουνισμοῦ.

Οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὸ σύνολόν των ἤξισαν καὶ ἀξιοῦν νὰ μὴ ἀνατραπῇ ἡ βᾶσις τῆς ἴσης καὶ δικαίας μεταχειρίσεως.

Ἐὰν εἰς τὴν συμφωνητικὴν αὐτὴν ὠραιότητα ἐμφανίζονται καὶ δυσοίωνοι παραφωνίαι, τοῦτο ἀναμφισβητήτως εἶναι εἰς βᾶρος τῆς Πολιτείας, ἡ ὁποία καταλαμβάνεται ἀδυνατούσα νὰ συλλάβῃ τὸ νόημα τῆς ἀποστολῆς τῆς.

Ἡ Πολιτεία ὀφείλει ἐν ὀνόματι τῆς κοινῆς σωτηρίας νὰ κρατηθῇ ἀμετακίνητος καὶ ἀκαμπτος ἐπὶ τῆς βάσεως ἐκείνης, ἡ ὁποία καὶ τὴν ἐξελισσομένην ζωὴν τοῦ συνόλου ἐξασφαλίζει, καὶ τὴν ὠραιότητα τῆς ζωῆς ἐμφανίζει.

Πᾶσα μετακίνησις ἀπὸ τῆς καλῆς αὐτῆς βάσεως ἀποτελεῖ πράξιν παραφροσύνης ὀλίγον ἀπέχουσα τῆς προδοσίας.

Δὲν δικαιούται οὐδεὶς νὰ καθιστᾷ βλητὴν τὴν πολιτείαν καὶ νὰ θέτῃ ἐν κινδύνῳ τὸ ἔθνος.

Ὅλοι ὡς εἰς ἀνθρώπος ὀφείλομεν νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς Πατρίδος.

Ἡ διατάραξις τοῦ μισθολογίου δὲν πρόκειται νὰ ζημιώσῃ μονάδας, ἀλλὰ θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀρχὴν δεινῶν τοῦλάχιστον δυσθεραπεύτων.

Θὰ ἠδύνατο ἡ ἐκπαίδευσις χάριν τῆς κοινῆς ὑποθέσεως νὰ ἀξιῶσῃ ἰδιαίτερον διακριτικὴν μεταχειρίσιν. Καὶ ὅμως ἐνώπιον τῶν δυσκόλων στιγμῶν λέγομεν ὅχι! Δὲν θέλομεν διακριτικὴν μεταχειρίσιν.

Καλοῦμεν ἤδη τὰς ἐκπαιδευτικούς καὶ ἰδιαίτερον τοὺς δημῶλους νὰ παρακολουθήσουν, ὅλη των τῆ δυνάμει τὰς προσπάθειας τοῦ κράτους καὶ τοὺς τοποθετοῦμεν ἐν μέσῳ συνθηκῶν παρουσιαζουσῶν προβλήματα ἄλλα δι' αὐτούς!

Καὶ ἀξιοῦμεν νὰ ἀρνηθῇ ἑαυτὸν ὁ ἐκπαιδευτικὸς χάριν τῆς Πατρίδος!

Καὶ οὕτω πρέπει νὰ γίνῃ! Τοιοῦτον θέλομεν τὸν ἐκπαιδευτικὸν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πάντες καὶ ἡ Πατρίδα μας!

Ἄλλὰ πρὸς Θεοῦ! Ἄς μὴ τοῦ ἐπιδαφλευσῶμεν ἰδιαίτερας μεταχειρίσεις! Πλὴν καὶ ἄς μὴ τὸν διακρίνωμεν ὑποτιμητικᾶ. Συλλαμβάνονται διάφοροι τρόποι ἰκανοποιήσεως διακριτικῆς πάντων τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ὅχι μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅσοι πράγματι πονοῦν τὴν Πατρίδα νὰ ἀντιδράσωμεν δι' ὅλων μας τῶν δυνάμεων κατὰ τῶν καταστρεπτικῶν προσπαθειῶν.

Ἐπαναλαμβάνομεν: δὲν ζητοῦμεν διακριτικὴν μεταχειρίσιν καὶ μάλιστα κατὰ τὰς παρούσας στιγμὰς, καθ' ἄς ἔτοιμοι εἶναι οἱ ἐχθροὶ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν πᾶσαν εὐκαιρίαν, διὰ νὰ βάλουν κατὰ τῆς Πατρίδος.

Ἄλλὰ πᾶσαν μεταχειρίσιν θέτοισαν εἰς ταπεινὴν μοῖραν τὴν ἐκπαίδευσιν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι καὶ νὰ τὴν καταγγείλωμεν καὶ νὰ τὴν καταπολεμήσωμεν.

Ὄφειλομεν νὰ ἀντιληφθῶμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ ζωὴ καὶ ἡ συντήρησις τῆς Ἑλλάδος κατὰ πρώτον λόγον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θεραπείας τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν.

Ἡ Ἑλλάς ἐκ κληρονομίας εἶναι εὐφορὸς καὶ παρασκευασμένη, διὰ νὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς τὰς πνευματικὰς προσπάθειας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄνάλογος λοιπὸν πρὸς τὸ νόημα αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ διαγωγή μας ἀπέναντι τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἡ ὁποία καλεῖται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν προσπάθειαν!

Καὶ πέραν αὐτοῦ ἡ Πολιτεία ὀφείλει νὰ κατίδῃ τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι περικλείονται εἰς ἐνεργείας αἱ ὁποῖαι τραυματίζουν θανασιμῶς τὰς ψυχὰς καὶ διαταράσσουσι τὸ αἰσθηματὶ τῆς δικαιοσύνης.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

